

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM

VERAPOLITANA

BEATIFICATIONIS et CANONIZATIONIS

SERVI DEI

ZACHARIAE A SANCTA THERESIA

(in saeculo: ZACHARIAE SALTERÁIN VIZCARRA)

SACERDOTIS PROFESSI

ORDINIS CARMELITARUM DISCALCEATORUM

(1887-1957)

DECRETUM SUPER VIRTUTIBUS

«Sitivit anima mea ad Deum, Deum vivum: quando veniam et apparebo ante faciem Dei?» (Sl 42,3)

Vehemens cum Deo communionis desiderium, ab antiquo Israel psalmista cantatum, in Servi Dei Zachariae a Sancta Theresia, cui Zacharia Salteráin Vizcarra saeculare nomen, spiritualitate resonat: tota illius vita plane fuit progrediens in divinatorum mysteriorum contemplationem immersio et continua Domini “faciei” exquisitio.

Dei Famulus die 5 mensis Novembris anno 1887 in oppido Abatiano, provinciae Biscaiae inter Hispaniae fines, est ortus. Expletis primis studiis in Durangensi Collegio, quod Patres e Societate Iesu regebant, anno 1903 Fratrum Carmelitarum Discalceatarum novitiatum est Larreae ingressus ac religiosum nomen Zachariam a Sancta Theresia sumpsit. Bilbai, Novae Victoriae et Pamplonae in philosophicas ac theologicas disciplinas incubuit. Sollemni professione die 15 mensis Septembris anno 1907 nuncupata, studia theologica perfecit Romae, ubi die 14 mensis Iulii anno 1912 sacerdotalem ordinationem recepit.

Eodem anno in Indiam est missus. Postquam Bombayam pervenit, ad Ernakulamensem conventum Sanctae Theresiae se contulit, ut *malayalam*, linguam civitatis Keralae propriam, perdisceret. Quadraginta postea annos, prius in *Puthenpally*, deinde in *Alwaye*, operam ad futuros presbyteros efformandos, veluti Praefectus Studiorum, Moderator Spiritualis, Vicarius Rectoris, Professor “Historiae antiquarum culturalum”, Theologiae Dogmaticae et Hinduismi, sane navavit.

Servus Dei vir fuit magna fide, pietatis spiritu ardentique zelo apostolico praeditus. Existentiae fundamentum suae in Dei Verbo impensaue orationis vita, alita erga SS. Eucharistiam et Mariam Virginem devotione, posuit. In Dominum caritas illum ursit ut totus fratribus deserviret, praesertim egentioribus opitulando, confessiones audiendo et humilioribus in Seminario ministeriis indulgendo. Ob evangelicum candorem ac promptitudinem suam a multis hominibus, etiam non christianis, quibus consilia necnon spiritualia et materialia auxilia sine discrimine dispertiebat, quaerebatur. Tam doctus fuit quam humilis. Per clarorum Ordinis Carmelitici Doctorum Sanctorumque vestigia ducere spiritalem et

apostolicam vitam cupivit, nova adiungendo sicut fidei inculturationem oecumenicumque dialogum. In nonnullis Keralae paroeciis unus fuit de adorationis perpetuae fautoribus. Ut magister et educator indulgentiae atque observantiae in alios plenus, tranquillitatem laetitiamque irradiando, se omni tempore praebuit.

Eius zelus ardenti in Deum amore ac summa vita contemplativa profluebat. Dei Famulus fuit singularis exempli religiosus, sacerdos et missionarius, cuius opus Indiae in re ampla et implicata se explicavit: in multarum religionum societate, Ecclesiae Catholicae aliquando infesta vel male animata, Pater Zacharia ad Regnum nuntiandum se contulit. Multifaria incepta pastoralia ac missionalia, sacerdotales religiosasque vocationes potissimum foventia, equidem promovit. In regione Kerala unus fuit e primis ad communicationis media evangelizationi adhibenda et, proprie, ad typis apostolatum scriptorum fovendum: quod ad rem attinet, officinam librariam aperuit et duas religiosas ephemerides condidit.

Nominatus Commissarius Generalis Carmelitanae familiae ritus Latini, cum ritus Syriaci illa unionem est consecutus. Vitae Ecclesiae localis valde devictus, ad reconciliandos diversarum religionum inter se asseclas, imprimis Christianos ac Musulmanos, incubuit. Itemque in locis, ubi historicae divisiones et inaequalibus adscriptio nonnullas contentiones saepe suscitabant, socialis iustitiae propectum instituit. Evangelica cum simplicitate sese ad rerum rationem accomodavit ac menti Indicae sensibilem reddidit. Quocirca “sancti imago missionarii”, cuius caritatis, paupertatis orantisque vitae testimonium cum singulari inculturationis spiritu semper consensit, fere evasit.

Anno 1957 Servus Dei, propter valetudinem, in urbis Vellorensis, ad Indiae Statum v.d. *Tamil Nadu* pertinentis, nosocomio

iacuit et, cancro abdominis affectus, chirurgicam sectionem frustra subiit. Die 23 mensis Maii anno 1957 in dicto valetudinario obiit.

Eius sanctitatis virtute famae, a die 14 mensis Ianuarii anno 1984 usque ad diem 23 mensis Maii anno 1987 Inquisitio Dioecesana apud Curiam Ecclesiasticam Verapolitanam celebrata est simulque instructus in dioecesi Flaviobrigensi, a die 3 mensis Decembris anno 1985 usque ad diem 10 mensis Februarii anno 1986, Processus Rogatorialis. Quorum iuridica validitas, decreto diei 21 mensis Februarii anno 1992, ab hac Congregatione de Causis Sanctorum est adprobata. *Positione* confecta, disceptatum est, iuxta consuetudinem, an Servus Dei more heroum virtutes christianas exercuisset. Die 30 mensis Februarii anno 2013 Congressus Peculiaris Consultorum Theologorum prospero cum exitu locum habuit. Patres Cardinales et Episcopi in Sessione Ordinaria diei 7 mensis Ianuarii anno 2014, cui egomet ipse Angelus Cardinalis Amato praefui, professi sunt Servum Dei virtutes theologales, cardinales iisque adnexas in modum heroum exercuisse.

Facta demum de hisce omnibus rebus Summo Pontifici Francisco per subscriptum Cardinalem Praefectum accurata relatione, Sanctitas Sua, vota Congregationis de Causis Sanctorum excipiens rataque habens, hodierno die declaravit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate tum in Deum tum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia et Fortitudine, iisque adnexis, in gradu heroico, Servi Dei Zachariae a Sancta Theresia (in saec.: Zachariae Salteráin Vizcarra), Sacerdotis Professi Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Congregationis de Causis Sanctorum Summus Pontifex referri mandavit.

Datum Romae, die 27 mensis Ianuarii a.D. 2014.

ANGELUS Card. AMATO, S.D.B.
Praefectus

✠ MARCELLUS BARTOLUCCI
Archiep. tit. Mevaniensis
a Secretis